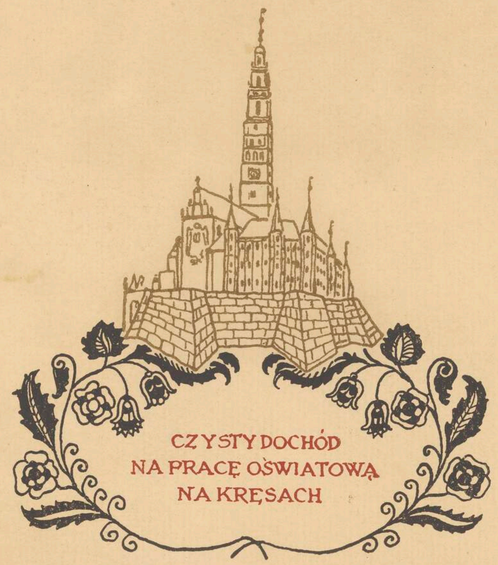
BOGURODZICA

6741/m

BOGURODZICA

sygn. 6741/m.
akc. A13A/3000.
BIBLIOTEKA

CZYSTY DOCHÓD
NA PRACĘ OŚWIATOWĄ
NA KRESACH

BOGURODZICA

STAROŻYTNA PIEŚŃ POLSKA
NA CHÓR MIESZANY
Z TOWARZYSZENIEM
ORGANÓW
Z HARMONIZOWAŁ

STANISŁAW BURSA

OZDOBIŁ JAN BUKOWSKI
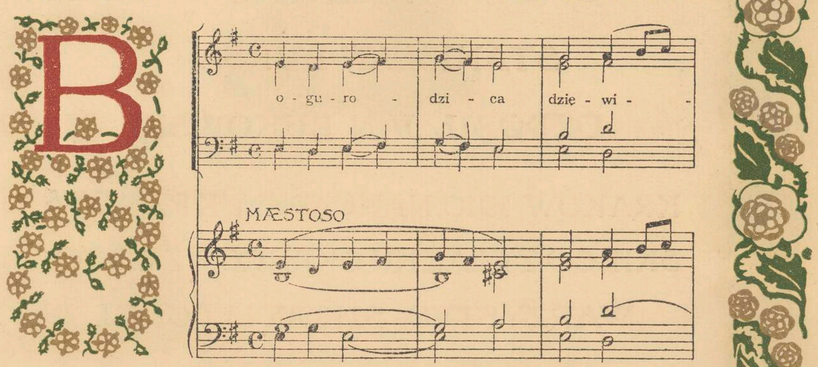
KRAKÓW 1910. NAKŁADEM KRAKOWSKIEGO ZWIĄZKU OKRĘGOWEGO TOWARZYSTWA SZKOŁY LUDOWEJ.

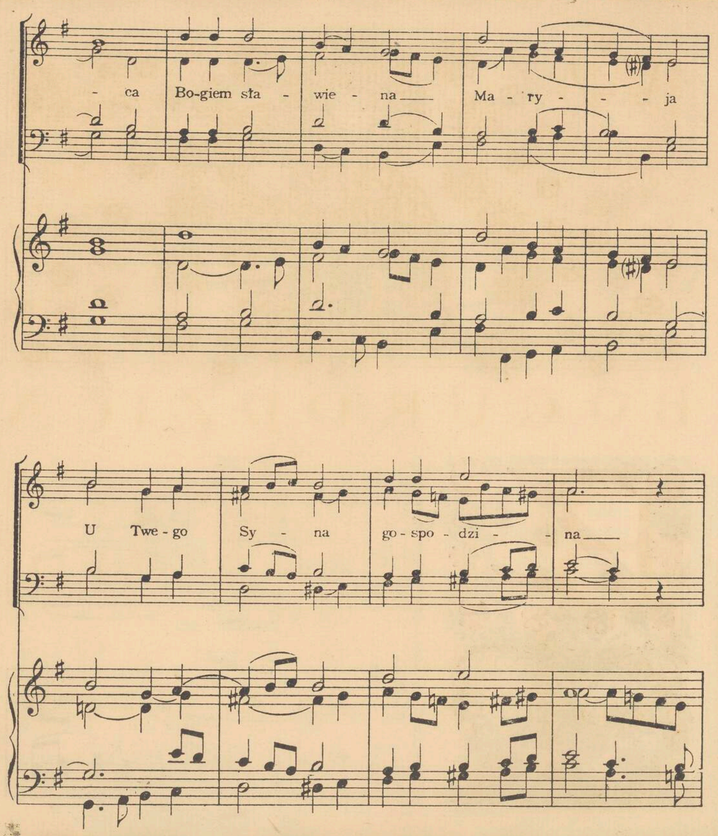

BOGURODZICA

MÆSTOSO

STANISŁAW BURSA

Ma - tko zwo - le - na Ma - - - ry - ja

Z

i - ści nam

spust wi - - nam! Ky - ry - e e - lej - son

Twe-go dzie - la Krzci - cie - ia Bo - ży - cze

M

H

U

— słysz gło - sy, na - peł - nij my -
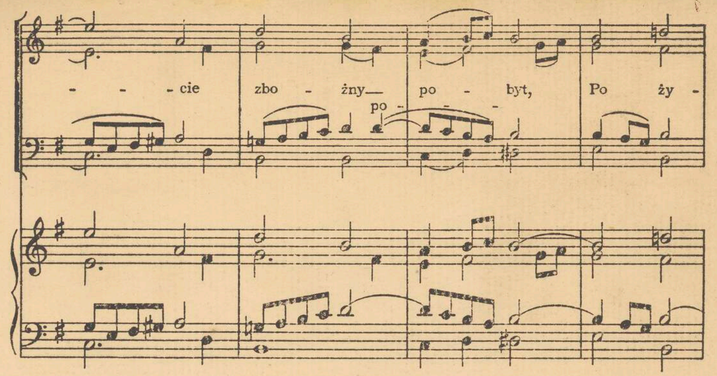
śli czło-wie - cze słysz mo - dli - twę, ją - że Ci no - si - my

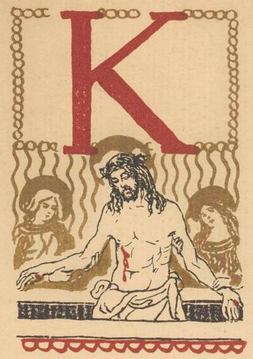
mo-dli-twę
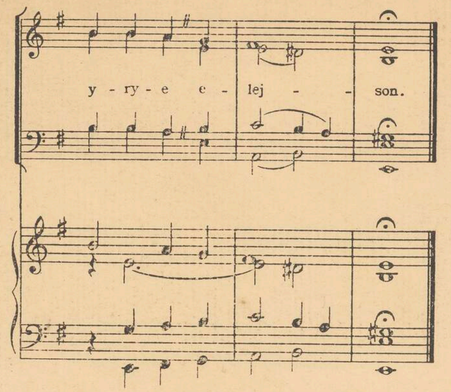
A

A— dać— ra - czy Je - goż pro - si - my,

na świe -

„BOGURODZICA“, najstarsza pieśń polska, sięga początkiem XIII stulecia. Autor jej nieznany. W ciągu wieków zmieniła się nieco melodya i odbiegła od tej, którą zanotował w r. 1407 i potomności przekazał ks. Maciej z Grochowa, wikary w Kcyni, pozostawszy w ustach ludu w tej postaci, jakiej użyto do niniejszego opracowania. — Ciekawi dziejów i analiz tego pomnika muzyki polskiej, znajdą je w pracach badaczów muzyki ojczystej, ks. J. Surzyńskiego, A. Polińskiego, Dra A. Chybińskiego i innych.

Objasnienia: BOGURODZICA forma archaiczna równa dzisiejszej Boga rodzica. — BOGIEM narządnik liczby pojed. dziś nie używany, zamiast przez Boga. — SŁAWIENA regularna forma staropolska wyrugowana dziś przez formę ze samogłoską twardą o (sławiona) podobnie ZWOLENA. — GOSPODZINA staropolski wyraz = pan. ZYSZCZY tryb rozkazujący z pełną końcówką = ziść. SPUSTI jak poprzednio, spuść. JĄŻE, ma być jąż, zamiast którą.. DZIELA = staropolski wyraz, dzisiejsze dla. — BOŻYCZE = Synu Boga.

BIBLIOTEKA INSTYTUTU FIZYKI DOŚWIADCZALNEJ UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

BOGURODZICA

